

Niepokonany

Parafia św. Andrzeja
Boboli w Markach

Księża Michalici

www.marki.michalici.pl

MARZEC

NR 03(17)/2020

CZAS NAWRÓCENIA I PRZEMIANY...

KS. MARCIN KAŁWIK CSMA

Rozpoczynamy okres pokuty od przyjęcia prochu na naszą głowę. Symbolicznie. Ale ten gest przypomina, kim jesteśmy wobec Boga. Pyłem i prochem. I za ten proch Chrystus oddał swoje życie. Jesteśmy marnościami i każdy z nas, który choć raz zrobił porządny rachunek sumienia, choć raz szczerze uderzył się w piersi z żalu, wie o tym. I wie również, że trzeba się nieustannie nawracać.

Wielu z nas zastanawia się, czym jest nawrócenie? Najprościej można by powiedzieć, że jest to stwierdzenie, że idzie się w złym kierunku. Wiele trudu kosztuje pomylenie drogi oraz powrót na tę prawdziwą, prowadzącą do celu. Idziemy i nagle zauważamy, że idziemy źle, że pobłądziliśmy. I wtedy trzeba wrócić. Czasem jesteśmy już bardzo blisko upragnionego celu, a schodzimy na złą drogę. Każdy grzech jest tym złym wyborem, wejściem na drogę donikąd. Dlatego trzeba się wrócić.

Kuszenie, którego doznał Jezus na pustyni podczas 40 dni postu, ma nam pokazać, że nikt nie jest wolny od pokus. Pokusa związana jest z byciem człowiekiem. Oznacza: próbować, usiłować, doświadczać. Każdy z nas, noszący w sobie skutki grzechu pierworodnego, będzie doświadczał próby wierności Bogu, atrakcyjności zła, namowy do niewłaściwych zachowań. W tym doświadczeniu nigdy nie zapominajmy, że pokusa sama w sobie nie jest grzechem. Odczuwanie wewnętrznego czy zewnętrznego nacisku, żeby stanąć przeciwko Bogu i Jego prawom, jest ciągle tylko wypróbowaniem nas, sprawdzeniem, czy wytrwamy, usiłowaniem przedstawienia naszej woli, naszego umysłu

i serca w inną stronę, niż chce Bóg. Jednak nie możemy zapominać, że Ewangelia jednoznacznie wiąże pokusę z działaniem szatana. To on kusi także Jezusa. Pustynia była rozumiana jako miejsce przebywania złych duchów, miejsce odludne, niezamieszkałe, puste.

Zmaganie z pokusami jest częścią naszego życia. Złe by się jednak stało, gdybyśmy zaprzestali walki z pokusą, ponieważ jej kierunek jest tylko jeden i zawsze prowadzi do śmierci-grzechu. Odrzucenie zmagania się z pokusami, zostawienie ich samym sobie, doprowadzi zawsze człowieka do upadku. W Liście św. Jakuba

czytamy: Własna pożydlivość wystawia każdego na pokusę i nęci. Następnie pożydlivość, gdy pocznie, rodzi grzech, a skoro grzech dojrzeje, przynosi śmierć (Jk 1, 14-15).

Przyjrzyjmy się kilku cechom pokusy. Jedną z nich jest atrakcyjność. Pokusa ukazuje nam coś, czego zwykle nie mogliśmy mieć. Pokusa lenistwa oferuje nam wolny czas, z którym możemy zrobić, co chcemy, a którego nam zawsze brakuje. Pokusa kłamstwa i nieszczerości daje nam komfort wybrnięcia z sytuacji, z której nie umieliśmy wyjść. Pokusa pychy chce nam dać pozycję, o której

ciąg dalszy na stronie 2

CZAS NAWRÓCENIA I PRZEMIANY... CIĄG DALSZY ZE S. 1

zawsze marzyliśmy. Chce dać nam to, o czym marzymy, czego pragniemy, o czym myślimy. Jednak ten pseudodar zawsze dokonuje się kosztem odwrócenia od Boga i Jego przykazań. Jak przeciwstawić się atrakcyjności pokusy? Trzeba stanąć w prawdzie. Uświadomić sobie, że tak naprawdę nic nie zyskamy, ulegając pokusie, najczęściej też nic się nie zmieni, nawet jeżeli przez chwilę pocujemy się ważniejsi, spokojniejsi czy wypoczęci. Wszystko wróci do tego poprzedniego stanu i okaże się, że czas wolny nic nie dał, bo obowiązki pozostały, problem – mimo naszego kłamstwa – nadal trzeba rozwiązać, a pycha zawsze kroczy przed upadkiem. Dojdą tylko wyrzuty sumienia, że jednak to nie jest to, o co tak naprawdę chodzi.

Inną cechą pokusy jest jej ciężar. Każdy z nas, doświadczając pokus, wie, jak nieraz ciężko jest ją znieść, jak wielka jest jej siła. Obroną w takich sytuacjach jest zawsze cierpliwość. Trzeba nieraz przeczekać atak

zła, namietności, wiedzieć, że to się skończy, pokusa nie trwa wiecznie, przychodzi i odchodzi. Jeżeli do cierpliwości dołożymy modlitwę, krótki akt, skierowany do Boga, do Maryi, do św. Michała Archaniola wówczas cierpliwość przemoże pokusę. Odwrócenie się od zła, zwrócenie myśli w kierunku dobra, zajęcie się tym, co należy do naszych obowiązków i cierpliwość – są pomocą w przezwyjęciu ciężaru pokusy.

W naszej walce z pokusami trzeba też pamiętać o tym, że tylko z Bożą pomocą, jesteśmy w stanie pokusy zwyciężyć. Wtedy jest to możliwe. Nie można nigdy zniechęcać się porażkami w walce ze złem. W swoim Liście św. Jakub napisał: Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. Wiedźcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość (Jk 1, 2). Zwycięstwo w pokusie czyni nas mocniejszymi w kolejnych zmaganiach. W tym samym Liście

napisał również: Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, gdy bowiem zostanie poddany próbie, otrzyma wieniec życia, obiecany przez Pana tym, którzy Go miłują (Jk 1, 12).

Pustynia, na której był kuszony Jezus, stała się dla Niego miejscem zwycięstwa. Wielki Post jest też w jakimś sensie wyjściem na pustynię, aby doświadczyć, że nasze życie jest walką. Ale ta pustynia i dla nas może stać się areną wielu zwycięstw nad własną słabością, egoizmem, nałogami. W Wielkim Poście Bóg jeszcze bardziej pokazuje nam, że potrzebujemy Jego pomocy i miłosierdzia, zwłaszcza tam, gdzie naszych ludzkich sił brakuje.

Wejdźmy w ten święty czas łaski Bożej i trwajmy w naszych postanowieniach stawania się lepszymi dla siebie, dla innych i dla Boga. On towarzyszy nam w naszych zmaganiach i kocha nas aż do wydania swojego Syna na śmierć za nasze grzechy.

<http://michalici.pl/>

Warto rozważyć dogłębniej Tajemnicę Paschalną, dzięki której została nam udzielona łaska Boża. Doświadczenie miłosierdzia jest bowiem możliwe tylko w kontakcie „twarzą w twarz” z ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Panem, który „umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” (Ga 2, 20). Chodzi o dialog serca z sercem, przyjaciela z przyjacielem. Właśnie dlatego w okresie Wielkiego Postu tak ważna jest modlitwa.

Papież Franciszek, Orędzie na Wielki Post 2020

PRZEWODNICZĄCY KEP O KORONAWIRUSIE

W związku z możliwością pojawienia się koronawirusa na terenie Polski, zachęcam duchowieństwo i wiernych do zachowania zwiększonej ostrożności. W ewentualnych ogniskach tego zjawiska należy – w kościołach i pomieszczeniach parafialnych – przez czas jego trwania starać się o pomniejszenie ryzyka zachorowań poprzez zwrócenie szczególnej uwagi na zachowywanie podstawowych zasad higieny.

Ponieważ istnieje wiele dróg przenoszenia się tego wirusa – a komunikacja między ludźmi jest dzisiaj bardzo intensywna – trzeba, aby księża biskupi w swoich diecezjach, w ośrodkach, w których pojawiłoby się takie zagrożenie,

przekazali wiernym informacje o możliwości przyjmowania na ten czas Komunii świętej duchowej lub na rękę.

Komunia duchowa jest to akt modlitewny, którego celem jest osiągnięcie takiego zjednoczenia z Jezusem, jakie daje nam przyjmowanie Go w sakramencie Jego Ciała i Krwi, lecz poza przestrzenią sakramentalną. Składa się ona z trzech elementów: wzbudzenia wiary w realną obecność Chrystusa w Eucharystii, miłości skierowanej ku Niemu oraz pragnienia, aby Jezus zechciał duchowo wejść w nasze życie.

Kto ma obawy przed zarażeniem, ten nie powinien w tym

czasie korzystać z wody święconej umieszczonej w kropielnicach.

Pamiętajmy, że w czasie każdego zagrożenia życia społeczności ludzkiej odwoływano się zawsze do mocy gorącej modlitwy i skuteczności sakramentów. Dlatego zachęcam wszystkich do ożywienia głębokiej wiary w moc Eucharystii i polecenia Panu Bogu tej sprawy w modlitwie powszechnej.

+ Stanisław Gądecki

Arcybiskup Metropolita Poznański

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Warszawa, dnia 28 lutego 2020 roku

KRZYŻÓWKA DLA DZIECI I RODZICÓW (Z NAGRODAMI)

PYTANIA:

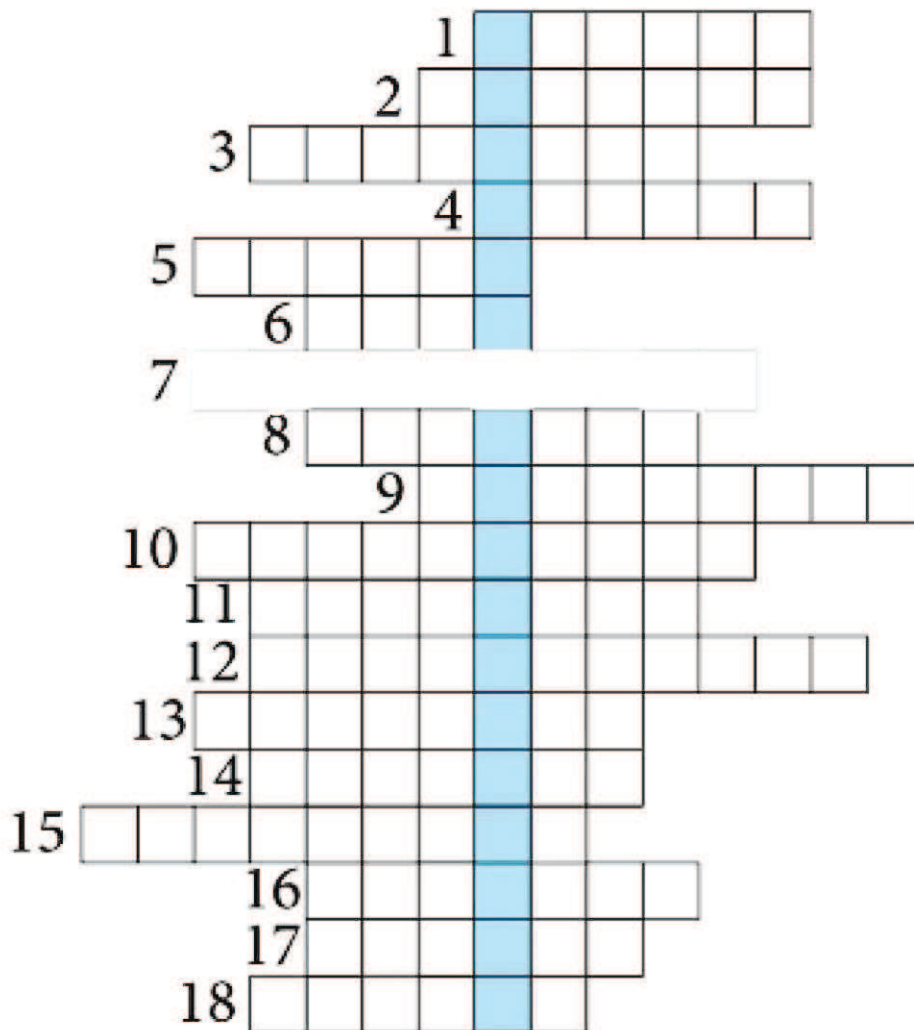
1. Wzywa do niej Matka Boża w Fatimie.
2. Miejsce uwięzienia ks. kard. Wyszyńskiego na Śląsku.
3. W 1953 r. został nim ks. Stefan Wyszyński.
4. Imię królowej, której zawierzył Polskę Kard. Wyszyński
5. Miejsce urodzenia Stefana Wyszyńskiego.
6. Imię papieża, który mianował ks. Stefana Wyszyńskiego na biskupa.
7. _____
8. W 1978 r. został papieżem.
9. W 1948 r. został prymasem Polski.
10. Bp Wyszyński był ordynariuszem diecezji...
11. Pierwsza Msza Św. odprawiona przez nowo wyświęconego kapłana to...
- 12.....Chrztu Polski przypadało w 1966 r.
13. Miejscowość w Bieszczadach, gdzie był więziony Abp. Stefan Wyszyński.
14. Funkcja, jaką pełnił ks. Wyszyński w czasie Powstania Warszawskiego.
15. Miasto, w którym studiował kl. Stefan Wyszyński.

16. Miejscowość na Warmii, w której był więziony Abp. Stefan Wyszyński.
17. Najwyższy dostojnik Kościoła.
18. Pseudonim wojenny ks. Stefana Wyszyńskiego.

Aby wziąć udział w losowaniu nagród trzeba rozwiązać krzyżówkę, wyciąć pasek na dole strony pod krzyżówką, prawidłowo wypełnić hasło i podpisać imieniem i nazwiskiem.

Rozwiązanie - hasło krzyżówki przynieść w kopercie do zakrystii lub skrzynki w kościele do dnia 23 marca br. Lista osób nagrodzonych zostanie podana w następnym numerze gazetki *NIEPOKONANY*.

Rozwiązanie krzyżówki z nr 03(17) 2020 dla Dzieci i Rodziców - HASŁO

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

KAZANIE NA GÓRZE (MT 5, 1-7, 29)

CZEŚĆ V - BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY ŁAKNĄ I PRAGNĄ SPRAWIEDLIWOŚCI (MT 5, 6)

WPROWADZENIE

Czwarte błogosławieństwo: „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyce- ni” występuje także w Ewangelii według św. Łukasza (6, 21). W wersji św. Mateusza Jezus Chrystus obiecuje „nasyce- nie” tym, którzy łakną i pragną sprawiedliwości; u św. Łukasza zo- staną „nasyce- ni” ci, którzy teraz głodują. Różnica jest kolosalna. Św. Łukasz mówi przede wszystkim o głodzie fizycznym. U św. Mateusza przedmiotem głodu jest „sprawiedliwość”. Czym jest „sprawiedliwość” w sensie bi- blijnym? Co to znaczy, pragnąć i łaknąć sprawiedliwości?

„SPRAWIEDLIWOŚĆ” W STARYM TESTAMENCIE

Grecki rzeczownik rodzaju żeńskiego *dikaïosynē*, „sprawie- dliwość” występuje w Septuaginie ok. 200 razy, jako tłumaczenie kilku różnych słów hebrajskich: rzeczownika rodzaju męskiego *šedeq* i jego żeńskiego odpowied- nika *šedāqāh*; rzeczownika rodza- ju żeńskiego *’ēmet*, „prawda”, „wierność” oraz rzeczownika ro- dzaju męskiego *hesed*, „dobroć”, „łaskawość”, „miłosierdzie”. Słowo „sprawiedliwość” w Sta- rym Testamencie odnosi się tak do Boga, jak i do człowieka.

„Sprawiedliwość” jest jednym z najbardziej niezwykłych atry- butów Boga opisanych w Biblii. Bóg jest wielokrotnie ukazywany jako zwiastun sprawiedliwości, szczególnie w księgach proroc- kich. Sprawiedliwość Boga ob- jawia się w Jego odniesieniu do człowieka, kiedy ono jest miło- sierne i wierne woli zbawczej (por. Iz 45, 21; 51, 5-6; 56, 1; 62, 1), innymi słowy, kiedy Bóg zabiega o zbawienie człowieka. Chociaż Boża sprawiedliwość

często ma związek z karą lub gniewem, dużą rolę odgrywa w niej także miłosierdzie.

„Sprawiedliwość” człowieka wyraża się w wierności przykaza- niom i normom prawnym ustano- wionym przez Boga (por. Ps 72, 1-3; 119, 141-144; 2 Sm 22, 21.25, itd.). Powołaniem ludzi prawych jest odzwierciedlanie Bożej spraw- iedliwości. Klasycznym przykła- dem człowieka sprawiedliwego w rozumieniu biblijnym jest cier- piący Sługa JHWH z Księgi Izajasa- za: „*Oto mój Sługa, którego pod- trzymuję. Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawilem, że Duch mój na Nim spoczął; (...) Nie złamię trzciny nadłamanej, nie zgasi knotka o nikłym pło- mieniu*” (42, 1.3). Cierpiący Słu- ga JHWH jawi się jako człowiek pelen miłosierdzia, dobroci i mi- łości. Kocha i ceni to, co prawe, dobre i święte. Tym sposobem prorok Izajasz usiłuje wskazać na prawość, prawdomówność i wierność, jako na typowe cechy człowieka sprawiedliwego.

Jeszcze jedna rzecz powinna tu być poruszona: „sprawiedli- wość społeczna”. W Starym Te- stamencie znajdujemy mnóstwo rozporządzeń, których celem jest przywracanie i ochrona spraw- iedliwości. Powtarzają się one w nauczaniu proroków, i to tak często, że niektórzy, np. Amos, żyjący w VIII w. przed

Chrystusem, są określani jako „prorocy sprawiedliwości spo- łecznej”.

To, co dotychczas zostało po- wiedziane o „sprawiedliwości” w Starym Testamencie mówi nam, że sprawiedliwość wykracza bardzo daleko poza sferę mate- rialną. Nowy Testament podkre- ślił to jeszcze wyraźniej.

„SPRAWIEDLIWOŚĆ” W NOWYM TESTAMENCIE

Grecki rzeczownik rodzaju żeńskiego *dikaïosynē*, „sprawie- dliwość” pojawia się w Nowym Testamencie 91 razy. W Ewan- gelii św. Matusza 7 razy (3, 15; 5, 6.10.20; 6, 1.33; 21, 32), za każdym razem w ustach Jezu- sa. W Ewangelii św. Marka nie występuje ani razu. U św. Łu- kasza pojawia się tylko 1 raz (1, 75), jak również 1 raz u św. Jana (16, 8). Natomiast bardzo często pojawia się w pismach św. Pawła (57 razy). Jest to jego ulubiony termin teologiczny. W samym tylko Liście do Rzy- mian występuje 33 razy.

W Nowym Testamencie sło- wo to ma bardzo zróżnicowa- ne znaczenie. Na ogół egzegeci rozpatrują najpierw znaczenie tego słowa w pismach św. Paw- ła, a następnie w pozostałych pi- smach. U św. Pawła łączy się ono z usprawiedliwieniem, z wiarą, z nadzieją, a przede wszystkim

ciąg dalszy na stronie 5

BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY ŁAKNĄ I PRAGNĄ SPRAWIEDLIWOŚCI - CIĄG DALSZY ZE S. 4

dotyczy „sprawiedliwości Boga”. Sprawiedliwość Boga objawia się w Jego działaniu, które cechuje łagodność, miłość i miłosierdzie. Szczytem tego Bożego działania jest Krzyż Jezusa Chrystusa; objawia on najdoskonalej zbawczą wolę Boga (por. Rz 3, 25-26; 5, 9-10; 2 Kor 5, 18; Ga 3, 13). Warto tu nadmienić, że usprawiedliwienie w nauczaniu św. Pawła zajmuje dominujące miejsce. Jest ono swego rodzaju Bożą „amnestią”. Królewskim gestem ulaskawienia danego tym, którzy na nie nie zasłużyli. Bóg czyni to z szacunku do Swego Syna, Jezusa Chrystusa, który oręduje w ich sprawie.

W Ewangelii św. Matusza słowo „sprawiedliwość” występuje przede wszystkim w Kazaniu na Górze i oznacza to wszystko, czego Jezus naucza w tym Kazaniu; to wszystko, co dotyczy właściwej relacji do Boga, do człowieka i do pozostałych rzeczy stworzonych.

W Ewangelii św. Łukasza „sprawiedliwość” łączy się z terminem *hosiōtēs*, „pobożność”, „bogobojność”, „świętość” (1, 75); a w Ewangelii św. Jana łączy się z działaniem Duch Świętego, który „przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie (...), o sprawiedliwości – bo idę do Ojca” (16, 8.10). Oznacza to, że „sprawiedliwość” nie pochodzi ze świata, ale jest ona darem Ojca. „Sprawiedliwość” jest tylko przy Ojcu. Jezus wraca do Ojca, aby uczniowie nie wiązali swoich nadziei w sposób błędny z osobą Jezusa, lecz by całą ufność pokładali jedynie w Ojcu, z którym Jezus stanowi jedno (por. J 10, 30).

Niestety, daje się zauważyć, że w popularnym współczesnym użyciu pojęcie „sprawiedliwości” bardzo odbiega od biblijnego pojęcia. Dlaczego tak się dzieje? Albowiem nasze pojęcie sprawiedliwości w dużej mierze zostało ukształtowane przez starożytnych Greków. Myśliciele greccy

nauczali, że sprawiedliwość polega na oddaniu każdemu tego, co mu się słusznie należy. Gdy chodzi o rzeczy materialne, sprawa wydaje się prosta: trzeba oddać każdemu to, co jest jego własnością, albo równowartość. Mnóstwo krzywd w tej dziedzinie dowodzi, że świat, w którym żyjemy, jest daleki od sprawiedliwości.

O wiele jeszcze bardziej świat jest daleki od sprawiedliwości o jakiej mówi Stary i Nowy Testament. Od sprawiedliwości, która jest przy Ojcu niebieskim. Od sprawiedliwości, o której Duch Święty usiłuje przekonać świat. W czwartym błogosławieństwie, którym obecnie się zajmujemy, chodzi właśnie o tego rodzaju sprawiedliwość.

Co więcej, należy dodać, że we wszystkich miejscach Ewangelii św. Mateusza termin „sprawiedliwość” posiada znaczenie religijne, teologiczne. Jest wezwaniem do prowadzenia życia zgodnego z wolą Boga. Oznacza doskonałość moralną, którą człowiek jest zobowiązany osiągnąć. Tak więc łaknąć i pragnąć sprawiedliwości oznacza pragnąć chrześcijańskiej doskonałości. Oznacza prowadzić życie zgodne z duchem Ewangelii.

O św. Jozefie Ewangelia św. Mateusza mówi, że „był człowiekiem sprawiedliwym” (Mt 1, 19). To samo powie św. Łukasz o starcu Symeonie, że „był to człowiek sprawiedliwy i pobożny”, który „wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha Świętego przyszedł do świątyni” (Łk 2, 25-27) i zostało mu dane spotkać się z nowo narodzonym Mesjaszem. Oto przejrzyste biblijne portrety człowieka sprawiedliwego. Jednym słowem, chodzi tu o człowieka, który jest posłuszny Bogu i w codziennym życiu kieruje się Słowem Bożym.

PRAGNIENIE BOGA I BOŻYCH RZECZY

Jezus Chrystus po otrzymaniu chrztu w Jordanie został „wyprawadzony przez Ducha na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód” (Mt 4, 1-2). Pierwsze kuszenie ze strony złego ducha dotyczy głodu. Czytamy bowiem: „Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem»” (w. 3).

Co czyni diabeł? Będąc bardzo inteligentnym, przede wszystkim, stara się wykorzystać nadarzającą się okazję. Taka okazja akurat tutaj zaistniała, bowiem widzi Jezusa jak zmagającego się z głodem. Reakcja Jezusa jest jasna i zdecydowana: „Lecz On mu odparł: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych» (Mt 4, 1-4). W odpowiedzi Jezusa jest zawarty Jego program i styl życia: zawsze szukać i wypełniać to, czego oczekuje od Niego Ojciec niebieski. Ta Jego zasada życia jest i dla nas bardzo ważna i aktualna. Poza głodem chleba, który trzeba zaspokoić istnieje potrzeba innego pożywienia. Kiedy ciało jest syte, pozostaje jeszcze inny głód, który może być równie dotkliwy. Jest to głód ducha i serca, głód bycia takimi, jakimi Bóg chce nas mieć.

O sile tego łaknienia i pragnienia mówią w sposób przenośny dwa greckie imiesłowy: *peinōntes* i *dipsōntes*. Imiesłów *peinōntes*, „łaknący” (pochodny od czasownika *peinaō*, „łaknąć”, „być głodnym”, „odczuwać głód”) oznacza naturalne, silne pragnienie zaspokojenia potrzeby pożywienia przez żywy organizm, bez którego życie i rozwój organizmu jest niemożliwy. Drugi imiesłów *dipsōntes*, „pragnący” (pochodny od czasownika *dipsaō*, „pragnąć”, „mieć pragnienie”, „być spragnionym”) oznacza z kolei silne pragnienie napoju przez żywy organizm, bez którego

ciąg dalszy na stronie 6

organizm byłby skazany na obumarciu.

Czasownik *peinaō*, „łaknąć”, „być głodnym” występuje w Septuagincie 47 razy, głównie jako tłumaczenie hebrajskiego czasownika *rā'eb*, „być głodnym”, „cierpieć głód”. Na ogół odnosi się do potrzeby chleba (Pwt 8, 3; 29, 5), ale ma także znaczenie metaforyczne jako łaknienie wartości duchowych. W Księdze Mądrości Syracha czytamy: „Którzy mnie spożywają, dalej łaknąć będą, a którzy mnie piją, nadal będą pragnąć” (Syr 24, 21). A ustami proroka Amosa Bóg zapowiada: „Oto nadejdą dni, gdy ześlę głód na ziemię, nie głód chleba ani pragnienie wody, lecz głód słuchania słów Pańskich” (Am 8, 11).

W Nowym Testamencie ten czasownik występuje 23 razy i także posiada podwójny sens. Metaforyczny sens znajduje się w czwartym błogosławieństwie (Mt 5, 6) oraz w J 6, 35; Ap 7, 16; 21, 6; 22, 17. Jezus jawi się tutaj jako ten, który ma moc zaspokoić głód za prawdziwym życiem, za życiem wiecznym.

Drugi czasownik *dipsaō*, „pragnąć”, „mieć pragnienie” występuje w Septuagincie 40 razy. Tłumaczy się tym słowem hebrajski czasownik *sāmē'*, „pragnąć”, „być spragnionym” oraz rzeczownik rodzaju żeńskiego *sijāb*, „posucha”, „susza”, „pustkowie”, „spieczona ziemia”, jako symbol naturalnego pragnienia wody ze strony świata roślin i zwierząt, które cierpią pragnienie wody na terenie pustynnym. Takie znaczenie występuje najczęściej, zwłaszcza w tekstach gdzie jest mowa o pobycie Izraelitów na pustyni (por. Wj 17, 3; Pwt 8, 15). Metaforyczne znaczenie dotyczy pragnienia dóbr duchowych, a zwłaszcza pragnienia samego Boga. Bardzo pięknie to pragnienie Boga wyraża Psalmista, modląc się:

„*Jak łania pragnie wody ze strumieni,
tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże!
Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego:
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze
Boże?*” (Ps 42, 2-3).
„*Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam;
Ciebie pragnie moja dusza,
za Tobą tęskni moje ciało,
jak ziemia zeschła, spragniona, bez*

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni

Mt 5,6

wody” (Ps 63, 2).

Jak zauważamy, te dwa czasowniki występują nie tylko w sensie literalnym jako łaknienie pokarmu i pragnienie napoju, lecz również w znaczeniu metaforycznym, jako silne pragnienie dóbr duchowych, a przede wszystkim, pragnienie Boga. Ci, którzy czują taką potrzebę, są podobni do „ubogich” z pierwszego błogosławieństwa, którzy umieścili Boga w centrum swojego życia.

ALBOWIEM ONI BĘDĄ NASYCENI

Obietnica w czwartym błogosławieństwie jest oddana greckim czasownikiem, w czasie przyszłym, w stronie biernej: *chortasthēsontai*, „będą nasyceni”. Jest to tryb orzekający, czasu przyszłego, strony biernej, pochodny od czasownika *chortadzō*, „dawać pokarm” „karmić”, „żywić”, „nasycać kogoś czymś”. Jest tzw. *passivum theologicum* „boska strona bierna”.

Co to takiego? Jest to wybieg zastosowany po to, by uniknąć wypowiedzenia imienia Bożego. A zatem słowa czwartego błogosławieństwa „będą nasyceni” oznaczają: to Bóg osobiście zaspokoi ich pragnienie sprawiedliwości, innymi słowy, pragnienie świętości życia. Św. Teresa od Dzieciątka Jezus w Dziejach duszy zapisała takie słowa: „Bóg budzi we mnie pragnienie tego, co mi chce dać”. Jest to bardzo ciekawe i słuszne spostrzeżenie. Bo to od Boga pochodzą święte pragnienia. Żydowski pisarz z XIX wieku Szolem Alejchem w Dziejach Tewji Mleczarza napisał: „Człowiek jest takim, jakim pragnie być”. Jest w tym powiedzeniu dużo

przesady, lecz jest zawarte również „ziarenko prawdy”. Bóg „nasyca” świętością życie tych, którzy pielęgnują w sobie tego rodzaju pragnienie.

ZAKOŃCZENIE

Czwarte błogosławieństwo odnosi się do życia. Najlepszy komentarz do niego znajduje się w Ewangelii św. Mateusza: „Nie troszczcie się zbyt o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani o swoje ciało, czym się macie przyodziać (...). Starajcie się naprzód o Królestwo [Boga] i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane” (6, 25-33).

Jezus kieruje nasz wzrok i naszą uwagę na wyższe życie niż to ziemskie, na życie, które będzie eschatologicznym darem Boga: Bóg nasyci tych, którzy dają w swoim życiu prymat Królestwu Bożemu i Jego sprawiedliwości.

Opr. Ks. Henryk Skoczylas CSMA

KATOLICKIE LICEUM W MARKACH TRZECIE NA MAZOWSZU!

Katolickie Liceum Ogólnokształcące im. Bł. ks. Bronisława Markiewicza w Markach zostało uhonorowane Dyplomem Skutecznej Szkoły. Dyplom, jak czytamy w liście gratulacyjnym, potwierdza wysoki poziom kompetencji dydaktycznych w zakresie przygotowania do egzaminów państwowych.

Nasi uczniowie uzyskali trzeci wynik wśród szkół na Mazowszu, które przeprowadziły próbną maturę z OPERONEM. Wróży to dobry wynik w czasie tegorocznych matur.

A oto krótka historia Szkoły. 1 IX 2010 r. Księża Michalicy reaktywowali dawne Prywatne

Męskie Gimnazjum Mechaniczne pod nazwą Katolickie Gimnazjum im. bł. Bronisława Markiewicza w Markach. W czerwcu 2013 r. szkołę opuścili pierwsi absolwenci. W roku następnym szkołę opuściło 24 uczniów, osiągając wysokie wyniki egzaminów gimnazjalnych. Później co roku opuszczało gimnazjum ok. 60 absolwentów.

W 2017 roku w wyniku reformy oświaty Gimnazjum zostało przekształcone w Katolicką Szkołę Podstawową.

KLO zostało otwarte 1 IX 2015 r. W 2019 roku otrzymało Złotą Tarczę w rankingu czasopiśmie „Perspektywy”.

KALENDARIUM SZKÓŁ MICHALICKICH

14 marca — Dzień dla Kandydatów KSP (Dzień Otwarty)

26 marca — Posiedzenie Rady – II śródsemetr, zagrożenia klasa 3 KLO (WN)

3/4 kwietnia — Dosyć Konkretna Droga Krzyżowa

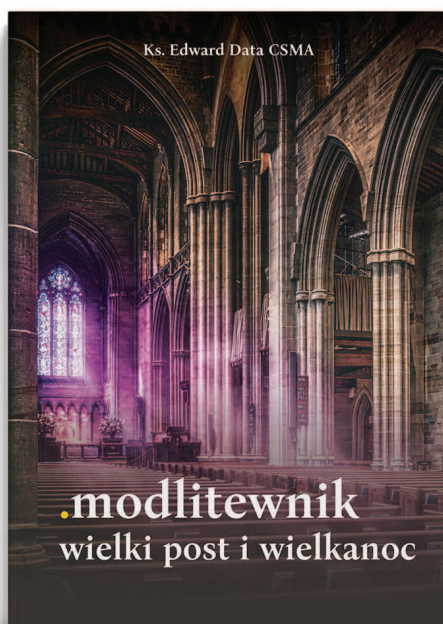
9 – 14 kwietnia — Wielkanocna przerwa świąteczna

21-23 kwietnia — Egzamin ósmoklasisty

24 kwietnia — Zakończenie roku szkolnego 3KLO

MODLITEWNIK – WIELKI POST I WIELKANOC

MODLITEWNIK – jest pomocą do czterdziestodniowego towarzyszenia Jezusowi w czasie Wielkiego Postu, podczas Jego Męki i Śmierci krzyżowej, które prowadzi nas do radości Jego Zmartwychwstania, do zwycięstwa życia nad śmiercią. Zawiera różne modlitwy i litanie związane z okresem Wielkiego Postu i Wielkanocy oraz pieśni. Rozpoczyna się modlitwami na Środę Popielcową, zawiera tekst Gorzkich Żali, podaje kilka rozważań Drogi Krzyżowej i kończy się modlitwami na Wielkanoc. Jest pożytecznym przewodnikiem prowadzącym nas duchowo do świąt wielkanocnych.

Publikację: „MODLITEWNIK – wielki post i wielkanoc” można zamówić pod następującym adresem:

Wydawnictwo Michalineum

Al. J. Piłsudskiego 248/252

05-261 Marki

tel.: (22) 781 14 20

e-mail: wydawnictwo@michalineum.pl

www.michalineum.pl

ZWYCIĘZCA ZARAZY – ŚW. MICHAŁ ARCHANIÓŁ

Strach, chaos i bezradność. Tak możemy podsumować ostatnie wydarzenia na świecie, z przerażeniem śledzimy najnowsze doniesienia w telewizji. Z niedowierzaniem przecieramy oczy, jak w szybkim tempie cały świat zalewa śmiertelność wirus.

Rozmyślając nad tymi wydarzeniami przypomina mi się IV objawienie św. Michała Archanioła, które ocaliło Włochów od szalejącej dżumy. Wszyscy dobrze wiemy, że historia lubi się powtarzać, a epizod który opiszę wcale nie wydarzył się aż tak dawno temu. Był rok 1656, we Włoszech dżuma, niczym współczesny koronawirus, zbieżna sowa żniwo. Ówczesny Biskup Alfonso Puccinelli zwrócił się z błagalną prośbą o pomoc do św. Michała Archanioła. Zrozpaczony włożył w rękę św. Michała modlitwę sformułowaną w imieniu włoskiej ludności. I oto 22 września o świcie, podczas modlitwy w pałacu biskupim Michał Archanioł objawił się biskupowi nakazując rozdanie kamyków z gargańskiej groty. Na kamykach kazal wyźłobić krzyż i anielskie inicjały M.A. Ci, którzy owe kamyki z czcią przechowywali i gorliwie się modlili, przetrwali epidemii.

Na pamiątkę tego cudu biskup zarządził wzniesienie pomnika św. Michała na placu przed swoim pałacem, w miejscu objawienia. Pomnik ten stoi do dziś, a napis na nim głosi: „Księciu aniołów, zwycięzcy zarazy, patronowy i opiekunowi pomnik na wieczną wdzięczność. Alfonso Puccinelli 1656”.

Obserwując ludzkie zmagania ze strachem przed współczesnym zagrożeniem dostrzegam, jak ludzie rozpaczliwie szukają pomocy. W Redakcji *Któż jak Bóg* i w Sekretariacie Peregrynacji Figury św. Michała Archanioła od kilku dni urywają się telefony. Ci, którzy znają historię objawień wykupują kamienie z cudownej groty. Kamienie sprzedawane są w relikwiarzach i są jedyną rzeczą, niekonsekwentną ludzką ręką. Poświęcone zostały przez samego Michała i Jego Aniołów, co obwieścił ludziom sam Wódz Wojska Niebieskiego przy objawieniu w 493 r.: „Zaniechaj myśli o poświęceniu tej groty, ja wybrałem ją na swoją siedzibę i już poświęciłem razem z moimi aniołami”. Na myśl przychodzą mi słowa: jak trwoga to do Boga!

Pamiętajmy tylko, że kamienie z groty nie są magiczne, nie działają jak amulet. Trzeba mieć w sobie dużo pokory i ufności, modlić się i wierzyć. Zanośmy więc modły do Anioła Pokoju i przez życie idźmy ze słowami na ustach: *Święty Michale Archaniele, wspomagaj nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną...*

Karolina Szydłowska

NARODOWY DZIEŃ PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WYKŁĘTYCH

Ks. Adam Żurad CSMA - proboszcz parafii przewodniczył uroczystej Eucharystii z udziałem kombatanów i pocztów sztandarowych 1 marca br. w kościele św. Andrzeja Boboli w Markach-Strudze podczas Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych. Patronat honorowy nad uroczystością sprawował prezydent RP Andrzej Duda.

W przesłanym do uczestników uroczystości liście Prezydent napisał m.in.: „Żołnierze Wyklęci byli żołnierzami polskiego powojennego podziemia niepodległościowego i antykomunistycznego, którzy stawiali opór sowietyzacji Polski i podporządkowaniu jej ZSRR. Walcząc z siłami nowego agresora, musieli zmierzyć się z ogromną, wymierzoną w nich propagandą Polski Ludowej, która nazywała ich „bandami reakcyjnego podziemia”.

Z kolei osoby działające w antykomunistycznych organizacjach i oddziałach zbrojnych, które znalazły się w kartotekach aparatu bezpieczeństwa, określono mianem <wrogów ludu>. Mobilizacja i walka Żołnierzy Wyklętych była pierwszym odruchem samoobrony społeczeństwa polskiego przeciwko sowieckiej agresji i narzuconym siłą władzom komunistycznym, ale też przykładem najliczniejszej antykomunistycznej konspiracji zbrojnej w skali europejskiej, obejmującej teren całej Polski, w tym także utracone na rzecz Związku Sowieckiego Kresy Wschodnie II RP”.

Kolejnym punktem obchodów był Bieg Tropem Wilczym ku pamięci Żołnierzy Niezłomnych, który rozpoczął się także w niedzielę, 1 marca przy ulicy Grunwaldzkiej w Markach.

ROK JUBILEUSZY

25 - LECIE POWSTANIA PARAFII W STRUDZE

Rok 1977 obfitował w rocznice. Był to szczególnie rok dla michalickiej placówki w Strudze, która obchodziła 50-lecie założenia Zakładu Wychowawczego dla biednej i opuszczonej młodzieży, a zarazem 40-lecie utworzenia domu zakonnego. Prowadzona przez Zgromadzenie św. Michała Archaniola parafia strużańska, erygowana przez Księdza Prymasa Stefana Wyszyńskiego 6 lutego 1952 roku, przeżywała 25-lecie swojego istnienia.

Na uroczystość przybyło licznie duchowieństwo diecezjalne z dziekanem radymińskim na czele oraz księża michalicy z placówek w Toruniu, Bydgoszczy, Miejscu Piastowym i wielu innych. Z Krakowa przyjechał ks. dyrektor Stanisław Klocek wraz z klerykami. Kościół i plac kościelny był udekorowany. Od krzyża na wieży, do frontonu kościoła, splywały dwie flagi bialo-kremowe, całe ogrodzenie przybrane było chorągiewkami. Na bramie był napis: „Witamy Arcypasterza”, a na kościele – „25 lat istnienia parafii”.

Dnia 16 maja 1977 roku punktualnie o godz. 17-tej przyjechał Pasterz archidiecezji warszawskiej, J. Em. ks. Kardynał Stefan Wyszyński, Prymas Polski, w asyście swego sekretarza ks. Władysława Padacza.

General Zgromadzenia św. Michała Archaniola, ks. Aleksander Ogrodnik, w kapie podprowadził Arcypasterza do drzwi kościoła, gdzie miało miejsce powitanie. Witając Go, ks. Ogrodnik powiedział: „Jako synowie duchowi Sługi Bożego księdza Bronisława Markiewicza, pragniemy dochować wierności podstawowym zasadom Założyciela – „Któż jak Bóg” oraz „Powściągliwość i Praca”! Wiążą się one ściśle z duszpasterskim programem wypracowanym przez Waszą

Eminencję i wyrażonym w „Jasnogórskich ślubach narodu polskiego”.

Przemawiając na powitanie Przełożony Generalny Zgromadzenia nawiązał do innych słów ks. Prymasa stwierdzając: pragniemy szczególnie „wychować młode pokolenie w wierności Chrystusowi”, podjąć „bezkrwawy bój” na co dzień z wadami narodowymi, ucząc „pracowitości i oszczędności, wyrzeczenia się siebie i wzajemnego poszanowania, miłości, sprawiedliwości społecznej”, licząc zawsze na wstawiennictwo Jasnogórskiej Pani i Świętych naszych Patronów.

W kościele śpiewał chór pod dyrygenturą ks. Stanisława Nowaka CSMA. Mszę św. z ks. Prymasem

celebrowali: ks. General Al. Ogrodnik wraz z księżmi, byłymi proboszczami w Strudze: ks. Ludwikiem Kurą, ks. Ludwikiem Pagaczem, ks. Józefem Gadzałą.

Podczas Mszy świętej Kardynał Wyszyński poświęcił odbudowaną po zniszczeniach wojennych wieżę. Po zakończonej Eucharystii podpisał akt erekcyjny do kościoła Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych w Sierakowie.

Po chwilowym odpoczynku księża wyruszyli samochodami do Sierakowa, a w kwadrans po nich przyjechał tam również ks. Prymas. W Sierakowie postawiono i uroczystie przystrojono dwie bramy i kościół. Uroczystość odbywała się na schodach przed kościołem. Dokument erekcyjny, podpisany przez ks. Kardynała i obecnych podczas uroczystości w Strudze kapłanów, złożono w szklanej szkatułce i zamurowano. Na wierzchu wmurowano tablicę z datą 24 V 1976 r., kiedy to zaczęto budować kościół. Po poświęceniu kamienia ks. Prymas nadał kościołowi tytuł Matki Bożej Wspomożycielki Kościoła i przemówił jeszcze z dwadzieścia minut. Na zakończenie, młodzież podziękowała za poświęcenie i goście wrócili do Strugi. Całość uroczystości wypadła bardzo pięknie i choć początkowo zdawało się, że będzie padał deszcz, to pogoda dopisała.

ks. Krzysztof Pelc CSMA

Fot. Archiwum rodzinne - J.i E. Sucheccy

DROGA KRZYŻOWA JEZUSA I MOJA

I STACJA: SĄD

Nie bój się sądu ludzkiego, ale Mojego sądu.

II STACJA: KRZYŻ

Weź krzyż, który ci dałem, w nim jest zbawienie twoje.

III STACJA: PIERWSZY UPADEK

Upadniesz wielokrotnie, ale zawsze Ja będę z tobą, by cię podnieść.

IV STACJA: MATKA

Moja Mama jest zawsze przy tobie, by cię pokrzepić.

V STACJA: POMOC

Dam ci pomoc, gdy będziesz słabła.

VI STACJA: MIŁOSIĘRDZIE

I otrę twój twarz z potu i łez – przez twego bliźniego to uczynię.

VII STACJA: DRUGI UPADEK

Każdy następny upadek będzie bardziej bolesny, ale przecież dojść musisz tam, gdzie zmartwychwstanie twoje.

VIII STACJA: SPOTKANIE

Nie myśl o sobie, myśl o innych.

IX STACJA: TRZECI UPADEK

Ostatni twój upadek człowieczy ujawni ci najgłębiej twoją słabość i moc Moją.

X STACJA: OGOŁOCENIE

Oddaj wszystko, nie zwlekaj – abym już teraz mógł odziać cię we Mnie.

XI STACJA: PRZYBICIE DO KRZYŻA

Pozwól na to, aby Miłość Moja trysnęła z twoich ran.

XII STACJA: ŚMIERĆ

I umrzyj dla siebie, abym żył w tobie dla wszystkich dzieci Moich.

XIII STACJA: ZDJĘCIE Z KRZYŻA

Mama Moja cię utuli i w Jej ramionach znajdziesz ukojenie.

XIV STACJA: GRÓB

Twój ziemski świat to pusty grób, z którego wyjdiesz do wieczności...

XV STACJA: ZMARTWYCHWSTANIE

... by zmartwychwstać i radować się Mną na wieki. Amen!

[za:milujciesie.pl/alicja-lenczewska-droga-krzyzowa.html](http://za.milujciesie.pl/alicja-lenczewska-droga-krzyzowa.html)

Pan Jezus za pośrednictwem mistyczki Alicji Lenczewskiej (1934-2012) zachęca nas, byśmy w świetle wiary spojrzeli na tajemnicę Jego drogi krzyżowej.

Na zdjęciach – stacje drogi krzyżowej wokół kościoła w Markach-Strudze.

INFORMATOR PARAFIALNY

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII:

DNI POWSZEDNIE:

7.00, 18.00

NIEDZIELE I UROCZYSTOŚCI:

7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00

SOBOTNIA MSZA ŚWIĘTA WIECZORNA

JEST **LITURGIĄ NIEDZIELNĄ**

SPOWIEDŹ 15 MIN. PRZED KAŻDĄ MSZĄ ŚWIĘTĄ, A TAKŻE W KAŻDĄ ŚRODĘ PODCZAS ADORACJI NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU (19.00-20.00)

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU: W KAŻDĄ ŚRODĘ PO Mszy Św. (18.45-20.00)

KANCELARIA PARAFIALNA GODZINY PRZYJĘĆ:

PONIEDZIAŁEK 17.00-18.00

WTOREK 17.00-18.00

ŚRODA 17.00-18.00

CZWARTEK 19.00-20.00 (SPRAWY MAŁŻEŃSKIE)

SOBOTA 9.00-10.00

W NAGŁEJ SYTUACJI KANCELARIA CZYNNA JEST W KAŻDEJ CHWILI
TEL. 22 781-14-92

ADRES INTERNETOWY:

www.marki.michalici.pl

